

TV 20:

a) Jistebnice – Petříkovice – Nadějkov – Klokočov – Vlksice (7 km)

b) Jistebnice – Pohoří – Brtec – Vratišov – Vlksice (6 km)

Doprava

- vlak Písek – Milevsko – Božejovice
- autobus Božejovice – Jistebnice
- autobus Vlksice – Milevsko
- vlak nebo autobus Milevsko – Písek

Popis tras

TV 20 a) Z Jistebnice vyjdeme směrem východním po neznačené silnici směr Zvěstonín, Petříkovice, Nadějkov. Z Nadějkova od kostela **po žluté značce**, kolem Mlýnského rybníka. Po 200 m od rybníka na rozcestí k Mozolovu stojí kříž nad hrobem švédských vojáků padlých v třicetileté válce. Dále po žluté značce přes osadu Šichova Vesec do Klokočova. Z Klokočova po 2 km dojdeme do vsi Vlksice. Z Vlksic se vrátíme autobusem do Milevska.

TV 20 b) Z Jistebnice vyjdeme směrem východním **po neznačené silnici** směr Zvěstonín, Petříkovice. Ze Zvěstonína odbočíme jižním směrem do osady Pohoří. Z Pohoří směrem východním po neznačených cestách přes ves Brtec, Vratišov, Dolejší mlýn do Vlksic. Před osadou Brtec budeme mít po levé straně výšinu Pahrbek (627 m). Z výšiny místně zvané také Čampule je výhled do všech stran. Z Vlksic se vrátíme do Milevska autobusem. Tato cesta je téměř o 2,5 km kratší než první cesta přes Nadějkov.

Popis míst

Jistebnice – ves patřivala i s mnoha jinými vesnicemi v okolí Prčic a Sepekova k původnímu majetku Vítkovců. Při dělení rodu si větev krumlovská ponechala Sepekova a větev Rožmberská Prčice a Jistebnici. Petr Rožmberk, který zemřel roku 1347, nechal postavit kapli sv. Máří Magdalény na vrchu Vyšehrad nad Jistebnicí. Jistebnice brzo v dobách husitských patřila mezi obce, které vyznávaly kalich. Rodák jistebnický, Petr Hromádka, byl známým husitským vojevůdcem a zasloužil se o založení města Hory Tábor roku 1420. Později se Jistebnice dostala do držení pánů z Kozího, kteří ve 2. polovině 15. století jistebnické panství od Rožmberků koupili. Majitelé se pak střídali. Kolem roku 1537 byla ves v majetku města Tábor po dobu 9 let. V polovině 16. století byla v držení Lobkoviců, kteří majetek značně rozšířili o Vysoký Chlumec a Roudnici. Nakonec byla v majetku šlechtice Nádherného z Borotína, který zde bydlel v zámečku maurského slohu. Jistebnická tvrz byla v dobách husitských silně poškozena a roku 1637 se připomíná již jako zpustlé sídlo. Farní chrám sv. Michaela je vystavěn v gotickém slohu a pochází z doby Karla IV.

V Jistebnici objevil roku 1872 pražský advokát, rodák z Jistebnice, JUDr. Leopold Katz na faře husitský kancionál z 1. poloviny 15. století s originálem písně „Kdož jste boží bojovníci“. Kancionál pod jménem Jistebnický je uložen v národním muzeu v Praze. JUDr. Katz napsal Dějiny města Jistebnice a odkázal Moderní galerii mnoho obrazů Hynaisových, Pirnerových, Maroldových, Mařákových aj. V Jistebnici žil také malíř Richard Lauda, který maloval obrazy z přírody z okolí Jistebnice. Znamý český numismatik JUDr. Viktor Katz je rodákem z Jistebnice.

Klokočov – ve 14. století zde bývalo sídlo vladyků. První z nich je znám Fridrich z Klokočova, která žil v době vlády Karla IV. Jeho děti v mládí pomřely a jeho majetek připadl králi. Potom se vystřídal několik vlastníků. Tvrz v Klokočově stála ještě v roce 1546 a dalo se v ní bydlet. V roce 1572 byla ještě v dobrém stavu, ale koncem tohoto století již byla v rozvalinách. Místní tradice klade zaniklou tvrz do míst usedlosti čp. 3. S někdejší areálem tvrže snad souvisel i rybníček při cestě před usedlostí. Na jihozápadě parcely byl zjištěn zbytek příkopu, který asi navazoval na uvedený rybníček. V roce 1970 bylo v jižní části zahrady starší lomové zdivo, které představuje snad část zaniklého sídla. V areálu byly nalezeny zlomky keramiky z 15. a 16. století.

Nadějkov – městečko leží na jižním svahu chyšecké pahorkatiny. Bývala zde tvrz, na jejímž místě stojí zámek. První z držitelů byl Ahník z Nadějkova. V 16. století se nadějkovské zboží dostalo do vlastnictví pánů Doudlebských z Doudleb. Začátkem 18. století se na krátkou dobu stávají vlastníky hrabata Kinských ze Vchynic. V roce 1761 kupuje panství svobodný pán Feuerstein z Feuersteinsbergu, polní maršál a polní zbrojmistr za vlády Marie Terezie, velitel a reorganizátor dělostřelectva. Sloužil 52 let na vojně a do Nadějkova odešel na odpočinek. Měl být mužem lidumilným a podporoval chudé lidi. V té době snad došlo k přestavbě barokní tvrže na zámek. V polovině 19. století nadějkovské panství obsahovalo: 1 pivovar,

TURISTICKÝ VÝLET TV 20

1 lihovar, 2 draslárny, 3 ovčiny, 9 dvorů, 9 hospod, 6 mlýnů, 1 cihelnu, 20 rybníků a poddanství 18 vesnic. Za první republiky byl majitelem Nadějkova akademický malíř Karel Beck. Tvrz nadějkovská se popisuje v soudním odhadu z roku 1703 jako rytířské sídlo vystavěné z kamene a šindelem kryto, s 19 pokoji, s konírny a kašnou. Kostel Nejsvětější Trojice pochází z roku 1670. Z památek kostelních je pozoruhodné pískovcové poprsí maršála Feuersteina, kazatelna a starobylé varhany. Ve farní budově zemřel 5. června 1864 spisovatel Prokop Chocholoušek. K jeho úmrtnímu loži přijel Jan Neruda. Je pochován na zdejší hřbitově. Nebýt porozumění okolního duchovenstva, byl by zemřel opuštěn v bídě. Býval hostem u pana faráře Boučka v Chyškách. Pronásledovaný spisovatel a novinář po žalářování pro účast v revoluci 1848 psal své poslední jihoslovanské povídky v knize „Jih“ za špatných životních podmínek. Stará škola byla postavena v roce 1736 se zřízením nadace pro učitele. Roku 1814 vznikla další škola za Puscanyho (o Janu Puscanyem vypráví Al. Jirásek v knize „F.L.Věk“ – místo Nadějkov uvádí Mladějkov). Památná je kaplička Panny Marie Svatohorské z roku 1645, stojící u silnice k Sedlci u domku čp. 64. V tomto roce, po bitvě u Jankova (kde švédský generál Torstenson porazil císařské), rozjeli se Švédové po okolí za loupáním. Jeden oddíl švédských rejtářů zaútočil na nadějkovskou tvrz právě v místech, kde je kaplička. Švédové byli pohřbeni u rozcestí cest vedoucích do Mozolova a Vesce Šichovy. Na pohřebišti byl postaven kamenný kříž se špatně čitelným nápisem a letopočtem 645. Jednička je vynechána, jak bylo v minulém století zvykem.

Vlksice – název obce je odvozen od osobního jména Vlksa, tzn. ves lidí Vlksových. Vesnice patřila ve 13. století Vítkovcům, kteří měli sídlo na hradě Skalice nedaleko od Sepekova. První písemná zmínka je z roku 1291 při převodu obce do vlastnictví pražskému biskupovi Tobiáši z Bechyně. Od 14. století do konce 15. století patřily Vlksice místním vladykům. V roce 1470 jeden z vladyků působil v rožmberských službách a stal se purkrabím na Helfenburku. Hájitelné feudální sídlo vzniklo pravděpodobně ke konci 14. století. První zmínka o tvrzi je z konce 15. století při prodeji vsi a poplužního dvora. V roce 1610 zdědil Vlksice Smil Hodějovský z Hodějova. Ten po bitvě na Bílé Hoře odjel i s králem Fridrichem Falckým z Čech a konfiskací mu byly zabaveny i Vlksice. Roku 1621 byl vlksický statek s tvrzí, pivovarem a dvorem prodán Mikuláši Bechyňovi z Lažan. Koncem 17. století získává ves i s tvrzí opat strahovského kláštera. Od té doby byla tvrz používána z převážné části jako sýpka nebo skladiště. Vlksická tvrz je situována při jihovýchodním okraji návsi. Tvrz je jednopatrová, nepodsklepená. Průčelí je renesanční a barokní. Renesanční psaníčka jsou na průčelí směrem k návsi. Při severním nároží se nalézají i drobné ornamenty a zvířecí motivy. Dvě levá okénka v přízemí severovýchodního průčelí mají v parapetech druhotné články gotického ostění. Zadní čelo má barokní portál. Na podélném dvorním průčelí tvoří gotický portálek vstup do pravého krajního prostoru. Ze strany vstupu do tvrze je levá část gotická, pravá část je renesanční nejen v přízemí, ale i v 1. patře. V mladším renesančním období byla tvrz dostavěna do dnešního půdorysu. Renesanční přestavba a dostavba byla završena pokrytím fasád psaníčkovou rustikou kolem roku 1674. V tomto období má budova spíše charakter renesančního zámečku. Pozdější barokní přestavba dala budově dnešní vzhled a barokní průčelí. Zadní polovina nad renesančními klenbami byla koncem 17. století přestavěna na dvoupodlažní sýpku. Někdy k závěru 19. století byla dolní část sýpky z části adaptována na obytné místnosti. Mezi budovou a potokem Kačák, kde se říká „na parkáně“, je dosud znatelná terénní vlna s náspem. Při posledním průzkumu zde byly nalezeny zlomky nádob a kachlí většinou z 15. století, ojediněle ze 14. a 16. století.

